

PROTIVANOVSKÝ ZPRAVODAJ

Vydává MĚSTYS PROTIVANOV

ČÍSLO 2

ROČNÍK LXIII.

21. 6. 2021

SLOVO STAROSTKY

Vážení občané,
vzhledem k častým dotazům na připravovanou změnu svozu odpadů a zavedení systému door-to-door v naší obci, věnuji tentokrát úvodník tomuto tématu. Pokud vše dobře půjde, bude v naší obci v říjnu 2021 zahájen ostrý svoz tříděného odpadu. Městys Protivanov prostřednictvím dobrovolného svazku obcí Malá Haná obdržel dotaci na nákup nádob na tříděný odpad (nádoby o objemu 240 l na papír, bioodpad a plast). Celkové náklady městyse Protivanov na realizaci akce jsou 1 193 510,47 Kč. Dotace činí 1 009 392,86 Kč, vlastní náklady 184 117,61 Kč. Nádoby na tříděný odpad (1 ks papír, 1 ks plast, 1 ks bio) dostane automaticky do bezplatné výpůjčky každá nemovitost, ve které je k trvalému pobytu přihlášen alespoň jedna osoba, případně po dohodě s obcí další občané. Nádoby budou distribuovány občanům pravděpodobně v září 2021. O konkrétních termínech a způsobu svozu budete všichni včas informováni. A proč budeme třídít? V lednu 2021 vstoupila v platnost nová odpadová legislativa v podobě nových zákonů a prováděcích vyhlášek. Tyto nové právní předpisy vycházejí z ambiciózních plánů Evropské

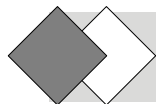
unie, která přijatými opatřeními reaguje na zhoršující se stav životního prostředí. Jedním z cílů odpadové legislativy je zefektivnit využití recyklovatelného odpadu a eliminovat množství komunálního odpadu, který končí na skládkách. Do roku 2025 mají obce třídít min 60 % odpadů. A toho nebude možné docílit pouze sběrem tříděných odpadů ze sběrných míst. Skládkovací poplatek se postupně zvyšuje a s tím i platba za svoz směsného komunálního odpadu, který bude nejdražší složkou odpadu. Aby tato cena byla únosná, musíme se snažit co nejvíce separovat recyklovatelný odpad. Důvody třídění jsou tedy ekologické, ale i ekonomické. Pro občany svoz „ode dveří“ bude mít navíc nespornou výhodu, že nebude nutné s tříděným odpadem chodit desítky metrů k velkým kontejnerům, ale bude odvážen přímo od domu. Občané obdrží domů kalendáře svozu, kde budou jednotlivé konkrétní dny svozů označeny. Papír a plast budou sváženy 1x za měsíc, hnědé nádoby s bioodpadem v období od dubna do konce listopadu 1 x 14 dnů, v zimním období v delším intervalu, směsný komunální odpad (občané mají vlastní nádoby, nové nebudou přidělovány) bude svážen pravdě-

OBSAH

Slovo starostky	1
Jednání zastupitelstva	2
Co se událo	3-4
Školní rok 2020/21	5
Babi, dědo, dnes je jiná doba	5-7
Zprávy z farnosti	7-8
ICT – knihovna Protivanov	9-10
Pověz mi pověst	10
Krátce	11
Inzerce	11
Fotogalerie	12

podobně 1 x za tři týdny. Mnoho okolních obcí (např. Benešov, Žďárná, Valchov,...) systém tříděného svozu má již zaběhnutý, občané ho již považují za samozřejmý a výsledky jsou viditelné (to jste se mohli dočíst ve zpravodaji Technických služeb, který byl distribuován do vašich schránek v dubnu 2021) a já věřím, že tomu tak bude i v městyse Protivanov. Přeji všem krásné letní dny!

starostka

JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA

JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA ZE DNE 25. 3. 2021

ZASTUPITELÉ NA SVÉM BŘEZNOVÉM JEDNÁNÍ SCHVÁLILI:

- pronájem nebytového prostoru v přízemí budovy č. p. 375 na adrese Bukovská, 798 48 Protivanov, sestávající se z následujících místností: prodejní místnost (34,2 m²) a sociální zařízení (3,5 m²), žadatelé za účelem zřízení prodejny železářství. Pronájem od 1. 4. 2021, nájemné ve výši 2 240 Kč/měsíčně (bez energií);
- rozpočtové opatření č. 3/2021 na schvalování – proúčtování daně z příjmu právnických osob. Příjmy 127 471 Kč, výdaje 133 498 Kč, financování 6 028 Kč;
- podání žádosti o dotaci v rámci výzvy Ministerstva financí, podprogram 298D2230 – Podpora výstavby a obnovy komunální infrastruktury na akci „Revitalizace nájemních bytů v městysi Protivanov“ (číslo popisné budovy 286, ul. U Hřiště, Protivanov) a dále, pro případ, že dojde k uvolnění bytu v tomto bytovém domě, upřesnilo podmínky pro pronájem: způsob pronájmání (nájem na dobu určitou 2 let, přičemž se nájemné vždy automaticky prodlouží o další 2 roky, pokud pronajímatel, tj. obec,
- neoznámí nájemci ve lhůtě min. 3 měsíce před uplynutím dvouletého období, že nemá zájem na pokračování nájmu); okruh žadatelů o nájem (žadatelé, kteří k Úřadu městyse Protivanov podali žádost o pronájem bytu ve vlastnictví městyse Protivanov. Žadatelé jsou vedeni v seznamu zájemců o obecní byt. Pořadí v seznamu zájemců je dáno datem doručení žádosti.); maximální výši nájemného 80 Kč za 1 m² podlahové plochy bytu měsíčně; nemožnost byt pronajímat třetím osobám a využívat jej v rámci podnikání.

JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA ZE DNE 29. 4. 2021

ZASTUPITELÉ NA SVÉM DUBNOVÉM JEDNÁNÍ SCHVÁLILI:

- prodej části pozemku parc. č. 853/81 (po zapsání do katastru nemovitostí se jedná o pozemek parc. č. 853/82), druh pozemku ostatní plocha, jiná plocha, o výměře 160 m², do vlastnictví žadatelů. Cena 250 Kč/m²;
- uzavření Smlouvy č. PR-001030065820/001-ENGP o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene mezi EG. D, a.s., IČ 28085400, se sídlem Lidická 1873/36, Černá pole, 602 00 Brno a městysem Protivanov, IČ: 288675, za účelem umístění distribuční soustavy – kabelové vedení NN na pozemcích ve vlastnictví městyse Protivanov: 1106/5, 1152/1, 1152/2, 1716/1, 30/1, 30/4, 30/8 v k. ú. Protivanov v rámci stavby Protivanov, Pod Sokolovnou, přeložka NN. Jedná se o přeložku, která je vyvolána v rámci plánované rekonstrukce místní komunikace ul. Pod Sokolovnou;
- uzavření Smlouvy o dílo na zajištění provozu sběrného dvora v městysi Protivanov č. 37/21 mezi městysem Protivanov, IČ 288675, a firmou Technické služby Malá Haná s.r.o., IČ 07037970, se sídlem Sudice 164, 680 01 Sudice;
- poskytnutí finančního daru ve výši 2 000 Kč Fondu pro opuštěné a handicapované děti a mládež, IČ 27019195, Za Sušárnou 391, 742 72 Mořkov.

JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA ZE DNE 27. 5. 2021

ZASTUPITELÉ NA SVÉM KVĚTNOVÉM JEDNÁNÍ SCHVÁLILI:

- přijetí dotace ve výši 28 100 Kč z dotačního titulu Olomouckého kraje Dotace na pořízení, technické zhodnocení a opravu požární techniky, nákup věcného vybavení a zajištění akceschopnosti JSDH obcí Olomouckého kraje 2021 a uzavření Smlouvy o poskytnutí dotace mezi Olomouckým krajem, IČ: 60609460, Jeremenkova 1191/40a, 779 00 Olomouc a Městysem Protivanov, IČ: 288675, Náměstí 32, 798 48 Protivanov. Účel použití dotace: pořízení osobních ochranných prostředků pro JSDH Protivanov;
- výpůjčku části pozemku parc. č. 735/27 o výměře cca 1500 m², druh pozemku trvalý travní porost a části pozemku parc. č. 736/2 o výměře cca 5 500 m², za účelem ochrany přírody a krajiny (ochrana přírodní památky U Žlíbku, EVL Stráž nad Huťským potokem) a k ekologickým účelům žadateli: Barvínek, z. s., IČ: 45659648, sídlo č. p. 155, 683 04 Podomí;
- pronájem části pozemku parc. č. 1106/1 o výměře 120 m², druh pozemku ostatní plocha, ostatní komunikace, za účelem parkování dvou autobusů zajišťující dopravní obslužnost městyse Protivanov firmě ČSAD Ústí nad Orlicí, a. s., IČ: 60108851, Třebovská 330, 562 00 Ústí nad Orlicí. Nájemné 6 000 Kč/1 bus/rok;
- účetní závěrku městyse Protivanov za rok 2020 a závěrečný účet městyse Protivanov za rok 2020 bez výhrad. Schválený závěrečný účet je k nahlédnutí na webových stránkách obce www.protivanov.com v sekci Obecní úřad/Rozpočet/Městys Protivanov;
- plán financování obnovy vodovodu a kanalizace městyse Protivanov na období 2021–2030.

CO SE UDÁLO

STEZKA VELIKONOČNÍHO ZAJÍČKA

O druhé velikonoční neděli po celý den probíhala v našem městysi, letos poprvé, Stezka velikonočního zajíčka. Zúčastnilo se jí 59 dětí se svými rodiči. Od sochy

sv. Jana Nepomuckého na náměstí až po areál školy bylo připraveno 10 bezkontaktních soutěží, kde si děti vyzkoušely svoji zdatnost, zručnost i logické uvažování. Po-

dle reakcí rodičů se akce dětem líbila a tak se na ni i příští rok o Velikonocích můžete těšit.

UKLIĎME ČESKO, UKLIĎME OKOLÍ PROTIVANOVA

Od 10. dubna po celý měsíc se uskutečnila v naší obci tradiční jarní „úklidová“ akce. Zúčastnilo se jí několik málo občanů našeho

městysce, kterým tímto patří veliké poděkování. Jsme rádi, že vám není lhostejná příroda a okolí, kde žijeme. Akce proběhla díky

koronavirovým opatřením individuálně, my se ale budeme těšit, že příští rok, už při společném „Uklidme Česko“, bude účast hojná.

POHÁDKOVÁ STEZKA

Každoročně ke Dni dětí připravuje knihovna pohádkovou stezku. Nebylo tomu jinak ani letos v první červnový páteční podvečer. A účast byla opravdu hojná. Téměř sedmdesát malých dětí se svými rodiči a prarodiči

soutěžily o poklad čerta Kleofáše, který čekal na samém konci stezky s truhlicí plnou pokladů. Nejprve však musely děti projít všemi nástrahami, které jim během stezky čert nalíčil a od několika pohádkových po-

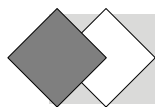
stav získat i klíče k otevření pokladnice. Poděkování patří vychovatelkám ZŠ a MŠ Protivanov, středoškolským studentům i dvěma žákům ZŠ, kteří pro děti pohádkové postavy zahráli. Děkujeme!

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

Paní starostka přivítá v pátek 25. června šestnáct malých občánků našeho městyse. Přejeme jim, aby je životem provázela láska, zdraví, štěstí a radost z každodenních maličkostí. V nejbližší době se budete moci i vy seznámit s malými občánky, a to pomocí fotografií na vývěsce a webových stránkách městyse.

ŠKOLNÍ ROK 2020/21 NEBO JEN ROK?

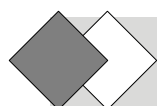
Uzavíráme školní rok 2020–2021 a vzpomínám na loňské loučení se se školním rokem a hlavně COVIDEM. Asi jen největší skeptici očekávali katastrofu, která nás postihla v říjnu loňského roku, jen pár měsíců od prvního setkání s krutou realitou pandemie. My ostatní, včetně mě, jsme kapitolu jarního Covidu považovali za uzavřenou a těšili jsme se na krásné podzimní dny a úžasnou sněhem vymazlenou zimu. V červnu jsme chtěli všichni co nejdříve zapomenout a vrátit náš život do běžných už léty zajetých, a tak pohodlných kolejí. Člověk mívá...

Nebudu se vracet k tomu, co jsme prožili nebo neprožili a co stále ovlivňuje naše životy. Nebudu hodnotit opatření vlády, dopady na hospodářství, kulturní a společenský život, psychiku lidí a vzdělanost současné generace. Nicméně budu si protiřečit oproti loňskému roku a apelovat na nás všechny – NEZAPOMEŇME! S odstupem času se nám všechno bude zdát snazší. Trápení, smutek a beznaděj odnese čas. Slovy klasika: „Čas zahojí všechny rány.“ Nenechme ho! Připomínejte si, co všechno nám poslední měsíce přinesly. Co všechno jsme museli podstoupit a vydržet, abychom bojovali alespoň vyrovnaný souboj s pandemií. Stále myslíme na to, co nám pomohlo k postupnému, sice pomalému, ale skutečnému návratu k normálnímu životu. Nezapomínejme na ty, kteří

zlehčovali, odmítali a ignorovali. Díky nim by se situace nikdy nezlepšila a naše společnost by se dostala do uzavřeného kruhu s tragickými následky. Tím nechci říct, že teď už máme vyhráno. Zdaleka ne! Čeká nás náročné období. Sice jsme vyhráli bitvu, ale čekají nás jistě další náročné zkoušky vzájemné ohleduplnosti. Všichni jsme unavení a chceme využít období léta k odpočinku, ať už pasivnímu nebo aktivnímu. Chceme konečně změnit prostředí, zajít na koncert, do divadla nebo kina, potkávat se s rodinou, přáteli, ale i novými lidmi. Vždyť člověk je tvor společenský a nemůže být dlouhou dobu sám. Bohužel stále nemáme vyhráno. Stačí větší míra nezodpovědnosti vůči ostatním a situace se může opakovat. Teď jsme na dobré cestě. Nenechme si to zkazit. Pár týdnů volnosti, ale stále s pocitem zodpovědnosti vůči ostatním, mohou zachránit spoustu životů a udržet náš život v tomto volnějším režimu. Nejsem zastáncem striktních zákazů, ale chápu důvody. Pokud to má smysl, vydržme, spojme síly a zavřeme ústa všem odmítačům, populistům, kteří možná ani nevědí, co to je virus, ale přesně ví, že všechna ohleduplnost vůči starší generaci, vůči nemocným, vůči dětem, vůči naší budoucnosti je zcela zbytečná. Věřím, že jsme schopni všechno zvládnout, a i přes různá úskalí si užijeme čas letních dovolených. Chci věřit tomu, že se v září

opět sejdeme odpočinutí v lavicích a zahájíme další školní rok kladně naladěni. Přivítáme nové prvňáčky, kterých se sejde rovná dvacítká. Místo jim uvolnili devátáci, kteří se alespoň společně s tímto školním rokem rozloučili. I přes náročnou formu výuky a přenesení „kompetencí“ na samotné žáky byli všichni přijati na střední školy. Už loni mi bylo devátáků líto a letos je to ještě horší. Vždyť poslední rok, který měli věnovat učení, přijímacím zkouškám, ale také loučení se spolužáky, společně prožitým chvílím, prvním láskám, prožili takřka v izolaci vlastního pokoje s tvářemi před monitorem počítače. Tento rok už jim nikdo a nic nenahradí. Zůstane jen ta zkušenost, se kterou mohou v budoucnu pracovat a využít ji. Snad ta samostatnost a zodpovědnost, kterou jsme jim naložili na bedra, je dostatečně posílí a dalším studiem a životem budou proplouvat jako loď na klidném moři úspěchů, nových výzev a překonaných překážek. Dostali jsme šanci vidět svět úplně jinými očima, než na které jsme byli všichni zvyklí. Je to obrovská možnost a příležitost, která nám může zásadně ovlivnit život. Jak? To už je na každém z nás. Tak toho využijme! Přeji vám pevné zdraví a všechno dobré.

*Mgr. Jaroslav Vašíček,
ředitel Základní školy*

BABI, DĚDO, DNES JE JINÁ DOBA

(2. část – pokračování z minulého čísla)

Navazujeme na 1. část a pokračujeme ve vzpomínkách na naše dětství.

Jak jsme mohli vyrůstat bez televize, počítačů a mobilů? Co jsme dělali, jak jsme se bavili? Každý z nás měl svoje kamarády, kamarádky, svoji partu, která měla svého vůdce a více méně stálé a věrné složení. Šlo o to, abychom byli každý den venku, v přírodě, v lese, U mlýna (mlýnářem byl pan Štěnička), na Malé a Velké „Čertůvce“, v Malé a Velké horce, na rozhledně na Skalách a Babyloně, znali dokonale všechny lesy a významná místa kolem Protivanova, věděli, kde rostou jahody, borůvky, maliny, ostružiny, lískové keře, kam chodit na praváky, janky, kozáky, kuřátka a kde se nejvíce vyskytují zmije. Místa, kde rostou houby, bychom nebyli prozradili ani nejlepšímu kamarádům. A takových míst bylo tehdy mnoho. Ať už to bylo za Pansky, za Vlachovy, na Babě, ve „Vubci“, u Tří králů, v Liščí, v Oboře, Skelné Huti, za Zapletalovy aj. Lákala nás historie Keltů a při výpravách na Staré

Hradisko jsme na místech, kde se prováděly archeologické průzkumy, hledali něco, co zde zbylo po této jedné skupině indoevropských národů (pazourky, nástroje, střepy z nádob, mince aj). Každý z nás (zejména chlapců) věděl, kde jsou tůně s největším výskytem raků, kde možno lovit pstruhy, kapry, okouny, kde rostou chudobky, sněženky, konvalinky, petklíče, chráněná „bombelátka“ (upolín), křen, šťovík, kdy dozrají ptačky, špendlíky, blumy, angrešt, hrušky a jiné ovoce v našem okolí, třešně na Bukovské, Hartmanské a Répešské (názvy silnic) a samozřejmě také u sousedů. Lesní puch je v současnosti trestný čin. Za nás se to tak nebralo a lovení raků a pstruhů v potocích U mlýna, v Oboře, a kaprů v oborském rybníku se nelíbilo pouze pánům hajným Šmátkovi z Bukové, Františku Svěrákovi a pak Jaroslavu Mazalovi ze Skelné Huti. Také lovení okounů obyčejným provázkem s háčkem a korkovým „čepkem“ na koupališti v Oklukách bylo dobrodružné. Vše ulovené

se pak večer připravovalo v kotlíkách na ohni. Byla to vždy pochoutka, i když jsme byli šikanováni staršími sourozenci a kamarády a dostávali menší a méně kvalitní porce. V létě jsme soutěžili v běhu (většinou bosky), jezdili na kole, skákali do dálky, výšky, o tyči (přes potoky), házeli kamením a šíškami (někdy při vyhlášených „válkách“ i na příslušníky jiné party), lezli po stromech, skalách, střeších, hráli fotbal s hadrovým a později se šněrováním míčem, zaháněnou, tenis a stolní tenis s dřevěnými raketami a pálkami. Občas při našich bitvách, hrách a výletech došlo k nějakému zranění, které nám někdo způsobil, ale my jsme nikdy na nikoho nežalovali a nikoho neudávali. Plavat klasické „ouško“ a skákat „šipky“ ze stavidla jsme se naučili sami na rybníku v Oboře, kam se v létě chodilo pěšky nebo jezdilo na kolech. O prázdninách bylo tradicí stanovat, a to buď U mlýna nebo v lesích kolem Obory. Postavit stan, nebát se mít v noci hlídku, uvařit jídlo, držet bobříky

hladu, odvahy, obratnosti, mlčení aj., patřilo k základním dovednostem a schopnostem skauta. Pro nás platilo Foglarovo heslo Velkého Vonta: „Budme svorní! Žlutá je barva naše! Neprozradme nic, co víme! Mlčenlivost chrání nás!“ Do pionýra někteří vstoupili až na konci 8. třídy, aby si vylepšili kádrový posudek a mohli se dostat na studia.

Samozřejmostí bylo pomáhat rodičům, nosit vodu, řezat a štípat dříví, asistovat při vaření, stloukat máslo v „máselnici“, krémovat/čistit boty, chodit králíkům na pampelišky, krmit domácí zvířata, sbírat léčivé rostliny, pracovat na poli a v zahradě, žnout trávu (srpem), česat ovoce, chodit na dříví do lesa s trakařem nebo s nůsí, na podzim šlapat zelí ve „škopku“, aby bylo v zimě dostatek vitamínů aj. Platilo osvědčené pravidlo „nejdřív práce, potom zábava“. Neexistovaly motorové pily. Všechno dřevo na zimu se v lese a pak doma řezalo ručně. Když se dělaly ohně a táboráky, přineslo se dříví z lesa, abychom je nemuseli brát z domu.

V zimě jsme nejezdili na hory a neznali „šlepr“. Správné střídání ročních období nám každoročně zajišťovalo dostatek sněhu. V létě bývalo teplo a v zimě zima. Nikoho nepřekvapily kruté mrazy, které občas dosahovaly hodnot přes 20 st. pod nulou, zamrzlá voda v síni ve „štandlu“ (velká dřevěná nádoba na pitnou vodu) a metrové závěje. Dřevěné pluhly tahali koně a někdy se stávalo, že Protivanov byl zavalen sněhem a silnice byly zprůjezdněny teprve tehdy, když muži s lopatami sních ručně odházeli. Mimořádné sněhové nebo mrazivé (uhelné) prázdniny nám vždy udělaly radost. Mráz a dobré sněhové podmínky nám umožnily opravdové zimní radovánky. Bruslení a hokej na dolním i horním rybníku, jízda na saních, bobech a lyžích na Sádku, pod Markovými (Teriňákovými), Kolářovými (Matoušovými), za Korcovy a U mlýna patřilo k našemu každodennímu zimnímu sportovnímu programu. Úspěchy v běhu na lyžích se brzy dostavily na okresních a krajských soutěžích, i když naše běžecká technika, oblečení a technické vybavení nebylo nijak na výši. Při sjezdovém lyžování se nedalo mluvit o nějakém klasickém stylu. Kopce jsme sjížděli na obyčejných prknech „šusem“, ale dokázali jsme pluzit a zastavit kristiánkou, telemarkem nebo pádem. V zimě se místní komunikace neudržovaly, neposypávaly solí a pískem a provoz na nich byl minimální. Na saních a bobech se proto mohlo jezdit od Šustrových („Příčnicích“ u školy) až za Korcovy. Po zledovatělé silnici se jezdilo vleže na bobech, které jsme si vyrobili sami z prken, jednoho šroubu, několika hřebíků a třech bruslí. Jednou bruslí umístěnou vpředu se řídilo, dvě pak tvořily základ podložky, na které se leželo. Nohy sloužily jako brzda. Ze všeho nejlepší pak byla jízda na železných saních, kam se vešlo více osob a vpředu seděl a řídil sáně někdo, kdo měl na nohou brusle. Při roztávání sněhu a ledu

jsme stavěli sněhuláky, vedli tvrdé bitvy v koulování mezi vrchním a dolním koncem, mezi domácími a přespolními a na rybníku se bavili skákáním po vytvořených ledových krách. Za promáčené šaty byl pak doma pořádný mazec.

Praktikovala se tvrdá rodičovská výchova. Měli jsme velký respekt a úctu k rodičům, učitelům a starším lidem. Neuposlechnutí a nevhodné chování se vždy trestalo, a to doma i ve škole. Měli jsme dobré vztahy s našimi bratry a sestrami i dalšími vzdálenými a blízkými příbuznými a přáteli. Znamé dospělé z obce jsme oslovovali „stréčko/tetičko“, učitele a neznámé pak „pane/paní“. Pozdravení, slušné požádání a poděkování bylo pro nás samozřejmostí. Mluvili jsme všude a s každým výhradně naším horáckým nářečím. Škoda, že mladí už protivanovské nářečí neovládají.

Od mala jsme vyrůstali v křesťanské víře. Předali nám ji prarodiče a rodiče. Všichni byli pokřtěni (kmotrům a knězi jsme museli líbat ruce, i když se nám to moc nelíbilo), všichni chodili do kostela a do náboženství. Soutěžili jsme v docházce na křížové cesty, májové a roráty. Ve škole nám učitelé tolerovali pozdní příchody do vyučování, které začínalo v 7 hodin. Přicházející skupinu vždy omlouval jeden z nás: „Omlouváme se prosím, byli jsme v kostele“. Zažili jsme první přijímání a také biřmování (1949 – brněnský biskup dr. Karel Skoupý). V přípravě na přijímání, po odříkání „desatera“, jsme od pana faráře dostávali brožurku „Pán nás volá“. S rodiči jsme chodili nejen do kostela, ale také na pěší poutě ke Kapli a do Sloupu. Náboženství vyučoval pan farář a pozdější děkan Josef Klíč. Když měl narozeniny nebo jmeniny chodili jsme na faru s vínem. Od jeho příjemné maminky a kuchařky Josefky jsme vždycky dostávali tvarohové koláčky, vařenou čokoládu nebo kakao. Každou neděli a svátek se chodilo na bohoslužby. Kostel byl vždy plný dospělých i dětí. Děti vždy stávaly v popředí před oltářem, na pravé straně chlapci a na levé děvčata. Kostelníci, Slepínek a Pepínek, dbali na to, abychom nevyrušovali. Rádi vzpomínáme na církevní svátky, na Vánoce a Velikonoce. K Vánocům kromě stromečku, drobných dáreků a nového oblečení vždy patřila slavnostní půlnoční mše a Rybova vánoční mše „Hej mistře, vstaň bystře“, kterou nacvičil místní kostelní sbor a byla zpívána na první vánoční svátek. Na Tři krále jsme pak vyhlíželi koledníky. Bylo letitou tradicí, že kostelníci a ministranti chodili koledovat dům od domu a mimo jiné zpívali i známou koledu „Pepek, bratr náš, přišel mezi nás“ (jméno se pak měnilo podle toho, jak se jmenoval majitel domu). Na Velikonoce jsme pálili Jidáše, chodili na mše a poslouchali, jak sbor zpívá pašije, a pak v nových šatech na Vzkříšení. Nenechali jsme si ujít velikonoční „hrkání“ (hračka, se kterou se v ruce točilo) a „mrskut“ (pomlázka).

Křesťanská výchova nás v dětství silně ovlivňovala. Výrazně se podílela na formování mravních zásad a naší osobnosti, a to společně s výchovou v rodině a ve škole. V pubertě i později jsme začali hledat odpovědi na různé otázky a ptát se sami sebe: „Jaký je svět kolem nás a jak vznikl? Co jsem, proč tu jsem?“ Podle odpovědí si pak každý z nás našel svoje filozofické ukotvení v životě.

Do školy chodila děvčata většinou v šatech, kluci v kalhotách, v létě v „kraťasích“, někdy všichni v teplácích. Na odpolední vyučování přicházeli kluci bosky a nohy pak měli černé, protože se dřevěné podlahy ve třídách natíraly olejem. Neexistoval „pitný režim“ a do školy se nenosily lahve s vodou. Ráno jsme si dali mléko, čaj, bílou kávu nebo cikorku. Cestou ze školy jsme se napili vody z pumpy a na vycházkách v přírodě pramenité vody z lesních zřídél a potůčků. A ani jsme nedostali dysentérii.

Po válce chyběli učitelé, zejména na národní škole. Někdy se dokonce musely spojovat třídy a také se „směnovalo“ (střídavě dopolední a odpolední vyučování). V mateřské škole bylo tenkrát 53 dětí. Do 1. třídy nás nastoupilo 35 (16 chlapců a 19 dívek) a do 1. ročníku (6. třídy) na osmiletou střední školu 42 (21 chlapců a 21 dívek). Vzpomínáme na mateřskou školu s paní učitelkou Marií Trnečkovou (Mnichovou), na léta svého základního vzdělávání ve staříčké národní (dnešní budova OÚ) a měšťanské (osmileté střední) škole v Panském dvoře (současná budova M.I.S.), kde se k nám přidali spolužáci z Malého Hradiska a Bukové (ředitelem školy v Bukové byl pan Matouš Hudec a v Malém Hradisku pan Alois Šálek). S láskou a vděčností vzpomínáme také na naše učitele. A kteří to byli? Paní ředitelka národní školy Věra Stárková a učitelé Věra Smutná (Sedláková), Stanislav Jašek, Jarmila Hrubá, Marie Šulcová, Miroslav Janča a Dagmar Stavínohová (přišla na školu v roce 1952, kdy národní škola splýnula se školou střední v jednotnou osmiletou střední školu). Starší si možná budou pamatovat i jména dalších, kteří u nás působili jen krátce v letech 1946–49 (Vladimír Horák, Josef Příkryl, František Škalník, Miroslava Kučerová, Anežka Průšová, Marie Bucholdová, Hilda Procházková, Anežka Machatá a Danuše Tůmová). Dále to byli ředitelé měšťanky (osmiletky) pan Václav Stárek a pak Václav Sedláček a učitelé Anna Lišková, František Kovář, Dagmar Crhová (starší sestra paní učitelky a zástupkyně ředitele Mgr. Aleny Hlavinkové, která učila na protivanovské škole v letech 1957 až 2000), Jaroslav Doležal, Julie Jašková, Andrea Vostrá, Věra Málková, Aloisie Martinů, Alois Bartošek a Marie Korčáková. Díky nim jsme se do školy těšili. Školu jsme opouštěli vybaveni pravidly slušného chování a kvalitními základními znalostmi, které jsme pak mohli dál rozvíjet na učilištích a středních školách.

Vážení čtenáři, tak jsme se s Vámi podělili o zlomek našich vzpomínek z dětství. Omlouváme se, že jsou psány, tak říkajíc „paté přes deváté“ a také s trochou nostalgie. Přes všechny ekonomické a sociální nedostatky tehdejší poválečné doby jsme prožili dětství plné štěstí, pohody, radosti a získali jsme schopnosti vyrovnat se s nepřízní, překážkami a problémy, které nás později v životě potkaly. Tohle všechno napsané je pravda a my jsme sice trochu smutni, ale i dost pyšní na to, co jsme se museli naučit a zvládnout. I když neovládáme z nových technologií vše a stále se vyptáváme těch mladých, kteří s námi někdy nechtějí mít trpělivost. Ale na rozdíl od nich umíme věci, které se oni už nikdy nenaučí, i když je možná jednou budou potřebovat...

V současnosti bychom společně s mladými měli hlavně zpozornět nad tím, co se v naší společnosti a ve světě děje, že „žijeme

v časech, kdy i ty největší samozřejmosti jsou zpochybňovány, kdy moudrost a zkušenosti jsou cejchovány jako ‚předsudky‘, kdy zažitá vzorce chování jsou dehonestovány a bořeny a kdy rozlišování dobra a zla je vysmíváno“. Současní aktivisté a pokrokaři dychtí po tom, rozorát svět svých předků a postavit si úplně nový. My starší nepotřebujeme, aby za nás mysleli a poučovali nás studenti sociálních věd. V životě jsme zažili více než oni. A dovedeme se orientovat a najít životní paralely na základě vlastních zkušeností, nikoliv jen mlhavého povědomí z hodin dějepisu nebo z názorů současných aktivistů. Máme jinou generační paměť než současná generace, která se často projevuje i tím, že žádnou nemá. Jsme rádi, že jsme žili v době, kdy pár facek jasně definovalo problém a blbosti podobné těm dnešním jsme neřešili. A taky nebyl, kdo by nám je natloukal do hlavy. Marně

přemýšlíme, co bylo horší. Socialisticko-komunistické bláboly, nebo dnešní multikulti genderově vyvážené a politicky korektní pomatené „zhovadilosti“?

Fandíme mladým, myslíme to s nimi dobře, snažíme se jim porozumět a chápeme, že se chtějí osamostatňovat od tradičních autorit a hledají vlastní cesty. Máme však pro ně upřímně míněný vzkaz: „Nic ve zlém mládeži, trochu zapomínáte na Sokratovo moudro: ‚Vím, že nic nevím.‘ Proto odložte marihuanu, protáhněte karpály od klávesnice a pak se zamyslete nad svým životním programem. A než začnete mluvit, tak naslouchejte a přemýšlejte!!!“

Na své dětství si zavzpomínali někteří letošní osmdesátníci:

Draha Nejedlá (Kopecká), Božka Kopecká (Dvořáková), Marie Kamená (Kopecká), Kája Kopecký a Lada Kejík

ZPRÁVY Z FARNOSTI

12. farní den

Po roční pauze se opět můžeme všichni těšit na konání farního dne s datem **27. 6.** V pořadí dvanáctý farní den ladíme na téma vesmíru, hvězd a slunce. Začínáme mši svatou pod širým nebem ve 13:00 hodin, následovat bude program plný hvězd na farním dvoře v podání hudebních a tanečních vystoupení dětí z MŠ Protivanov a MŠ Malé Hradisko, žáků ZUŠ, dětí z družiny při základní škole a Tamdemu Protivanov. Farní zahrada pak pojme planetárium, skákací hrad a tvořivou dílnu s krasohledem. V multifunkčním sále fary si můžete prohlédnout výstavu obrazů uživatele Betany Boskovice. Samozřejmostí bude i výborné jídlo, pití a tradiční kulinařské pochutiny.

Ti, co mají rádi sladkosti, si také přijdou na své, připravena bude „sluníčková“ cukrárna a stánek s cukrovou vatou.

Závěr farního dne bude tradičně patřit losování tomboly. Všechny vás na 12. farní den srdečně zvú!

Svatý Florián

Srdečně zvú nejen hasiče, ale také všechny ostatní (farníky i hosty odjinud) na mši svatou ke cti svatého Floriána.

Letos byla opět z května přesunuta až na první neděli v červenci, tedy **4. 7.** Mše svatá začne v 10:30 hodin.

Těším se na vás všechny, že přijdete Bohu za vše poděkovat a u Něho si vyprosít zvláštní ochranu na přímluvu svého patrona pro výkon jedinečného poslání, které konáte.

Mše svatá v Repechách

V neděli 25. 7. v 17:00 hodin se uskuteční v Repechách u Honzíkova kříže mše svatá.

Jako každý rok bude obětována za všechny, kteří při záchraně druhých nabídli Pánu svůj život. Odpočinutí věčné dej jim, Pane, a světlo věčné ať jim svítí, ať odpočívají ve svatém pokoji, amen.

Farní tábor – POTŠTÁT 2021

S radostí všem oznamuji, že i letos se uskuteční farní tábor.

Tentokrát bude v Potštátě, děkanát Hranice na Moravě (místo, kam zavítáme poprvé, tato část republiky je pro nás opravdu neznámá).

Termín tábora je **od pondělí 12. 7. do pondělí 19. 7.** Přihlášky na tábor najdete v kostele na obvyklém místě.

Další informace budou zveřejněny na farním webu.

Na společné chvíle s dětmi na táboře a letní radovánky se těším nejen já, ale i všichni vedoucí.

Jubilejní kalendáře pro rok 2022

Asi už bude „nošením dříví do lesa“, když znovu a zde připomenou, že náš farní kostel Narození Panny Marie v Protivanově slaví příští rok **výročí 250 let!** K této příležitosti vznikl jubilejní kalendář se spoustou starých či nových, zcela jedinečných fotek, které jste možná ještě nikdy neviděli. Zároveň jsem do tohoto kalendáře nechal zveřejnit všechny farní akce, které se u nás ve farnosti v tomto jubilejním roce uskuteční. Jsou to nejen poutě, ale i farní den, ples a další, na které jste si v době mého působení zde už zvykli. Dále jsou tam třeba i koncerty, které se v tomto zcela mimořádném roce uskuteční. Cena s velkou pravděpodobností bude stejná jako v jiných letech, kdy se kalendáře v kostele nabízely. Upřímný a obrovitánský dík všem, kteří na tomto úžasném díle pracovali!!! Pán Bůh Vám Vaše nadšení, svědomitou a poctivou práci pro farnost odplatí jednou věčným životem v lásce Božího království.

Pouť ke svatému Jakubovi do Santiaga de Compostela

Nestane-li se něco zcela mimořádného, v srpnu se vydám na pěší pouť k patronu poutníků, a to svatému Jakubovi. Z domu bych to nezvládl, ale z Porta snad ano. Je to „jen“ 260 kilometrů. Na této pouti bych chtěl mít každý den mši svatou, takže pokud chcete obětovat Eucharistii za někoho, ozvěte se mně. Rád na něj ten den vzpomenu nejen u oltáře. Celou pouť se mnou půjde Laďa, pan kostelník z Malého Hradiska. Tak se za nás modlete, abychom to zvládli! My naopak rádi budeme myslet na vás a poneseme celou farnost v srdci.

Poutě

Pro letošní rok připadají poutě naší farnosti v těchto termínech:
25. 7. Sloup; 1. 8. Jednov; 21. 8. Repechy; 5. 9. Protivanov; 11. 9. Vranov u Brna.

Nová edice mincí

V polovině června nám byly doručeny mince pro rok jubilea našeho farního kostela. Jsou krásné, jemné a elegantní, v podobném duchu, jako před lety k výročí generální opravy fary. Úplně jiný materiál, tentokrát měď a starostříbro, nám začíná vytvářet zcela jedinečnou kolekci a sérii. Jejich cena za kus bude 120,- Kč. Kdo by měl zájem o mince z dražšího kovu, tj. ze stříbra či zlata, ozvěte se mně. Stříbrné už máme, zlaté nechám vyrazit podle Vašeho zájmu.

Cyklovýlet nejen pro děti

Tradiční výlet po okolí a na kolech se uskuteční **někdy na podzim**. Vše rád zveřejním na známých místech (webové stránky, ohlášky, nástěnky).

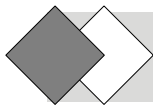
Farní pouť do nového kostela v Brně–Lesné

Letošní tradiční farní pouť se uskuteční mimořádně až v měsíci září. S pastorační radou jsme vybrali stejné datum, jako v loňském roce, tedy **28. 9.** Společně navštívíme nový kostel v Brně–Lesné, který byl v roce 2020 vysvěcen. Pak se přesuneme do Tuřan, kde je poutní kostel Panny Marie a celou pouť zakončíme v roce svatého Josefa, jak jinak než u svatého Josefa, v novém kostele ze 70. let minulého století, který stojí v Senetářově. Odjezd bude zveřejněn na farním webu a taky v ohláškách. Je ještě hodně míst volných, takže čekám právě na Vaše přihlášení.

Nejen svým farníkům, ale všem lidem přeji příjemně strávené léto a požehnaný prázdninový čas!!!
 Převelice rád vám všem ze srdce žehnám.

o. Zdeněk Fučík

ICT – KNIHOVNA PROTIVANOV

KNIŽNÍ NOVINKY

ALENA MORNŠTAJNOVÁ – LISTOPÁD

Jméno Alena Mornštajnová není třeba českým čtenářům představovat. Jednu z nejúspěšnějších současných autorek proslavily především romány Hana a Tiché roky. Novinka Listopád Vás zavede do roku 1989 a autorka se v románu zamýšlí nad otázkou Co kdyby v listopadu '89 dopadlo všechno jinak?

VIOLA STERN FISCHEROVÁ – MENGELEHO DĚVČE

Skutečné osudy mladé židovské Slovenky, která byla svědkem nejhorších osvětimských hrůz. Kniha popisuje její život v prvorepublikovém Lučenci, anexi Maďarskem a stále se zhoršující situaci Židů.

ARNOŠT LUSTIG – COLETTE

Milostný příběh z prostředí osvětimského lágru je tak i příběhem o zmatení všech lidských hodnot, kdy je jen tenká hranice mezi dobrem a zlem, pravdou a lží, láskou a nenávisť.

KATE MORTONOVÁ – TAJEMSTVÍ LETNÍHO ODPOLEDNE

Šestnáctiletá Laurel sní v koruně stromu o chlapci jménem Billy, o Londýně a zářivé budoucnosti. Než však odpoledne skončí, stane se svědkyní otřesného zločinu, který všechno změní. A o několik let později...

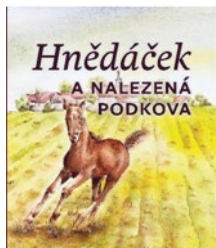
SHARI LAPENA – JEJÍ KONEC

Nový strhující psychothriller z pera bestselleristky Shari Lapeny, mistryně nečekaných zvrátů. Udržet tajemství mezi sousedy, kde každý každého zná, může být těžké. Vraždě těžké...

TAOMI HOAG – LEDOVÉ SRDCE, DEVÁTÁ DÍVKA

Tami Hoag (* 1959) je autorkou více než tří desítek knih. Publikovat začala koncem osmdesátých let, a navzdory tomu, že těžiště její tehdejší tvorby tvořily příběhy o lásce, proslulosti a obliby dosáhla především svými napínavými romány s kriminální zápletkou. Její thrillery Vás dostanou na kolena.

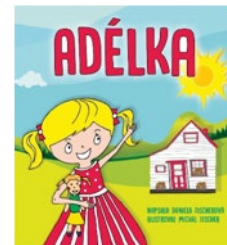

MICHAELA HRACHOVCOVÁ, ALICE DANIELOVSKÁ – HNĚDÁČEK A NALEZENÁ PODKOVA

Knížka pro malé milovníky koní, psaná velkými písmeny.

DANIELA FISCHEROVÁ – ADÉLKA

Důležitý mezník v životě, první den ve školce, prožije malá holčička Adélka. Naučí se něco důležitého o slušném chování, a také navštíví paní doktorku. V knize známé dětské spisovatelky Daniely Kroluperové najdeme nejen poutavé vyprávění pro děti, ale ke každému tématu i celou stránku praktických rad pro rodiče. Hádanky a úkoly v každé kapitole zase pomáhají našim nejmenším poznávat stále něco nového.

RAQUEL J. PALACIOVÁ – (NE)OBYČEJNÝ KLUK

Auggie není obyčejný desetiletý kluk, i když dělá docela obyčejné věci – jako všechny děti v jeho věku. Má totiž skutečně neobyčejnou tvář... Narodil se s deformovaným obličejem.

Originální a inspirující román si od svého uvedení na trh přečetlo přes více než 6 milionů čtenářů. Na motivy knihy natočil režisér Stephen Chbosky film s Jacobem Tremblayem, Julií Robertsovou a Owenem Wilsonem v hlavních rolích. Kniha je určena čtenářům od 8 let.

VÝSTAVA

V prostorách knihovny bude od 2. srpna probíhat výstava leteckých pohledů s názvem Protivanov z výšky.

Přijďte se podívat na netradiční záběry, těším se na Vaši návštěvu.

Knihovnice

POVĚZ MI POVĚST

Vodníci a hastrmani se v pověstech z okolních obcí vyskytují hojně. Výjimkou není ani hastrman z Ludíkova, a tak si vyprávění o něm jedné tamní stařenky můžete nyní přečíst.

LUDÍKOVSKÝ HASTRMAN

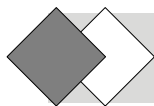
Ludíkovský hastrman byl dobrácký stařík, který jakživ nikomu neublížil. Jeho královstvím bývala velká brudně za Ludíkovem. Koně tam nebrodili, ale protože tam vyla voda křišťálově čistá, chodily tam ženy z Ludíkova máchat prádlo. Často slýchaly hlasité kýchnutí a říkaly si, že strýček hastrman má rýmu.

S nimi tam přicházivala Verunka, děvče jako jiskra a ta si umínala, že mu při tom kýchnutí odpoví: „Pozdrav Pán Bůh!“, jak to bývalo v tom kraji zvykem. A tak, když se zase jednou z rákosí ozvalo vodníkové hlasité „hepčííí“, Verunka zvolala pozdrav. Nato jí odpověděl huhňavý hlas: „Dejž to Pán Bůh. Děkuji Ti Verunko, že jsi

mě vysvobodila. Teď vysvobodím já Tebe.“ Pak jen trochu zašelestilo rákosí, jakoby do něho zafoukal vítr. Verunka přemýšlela, z čeho by ji mohl hastrman vysvobodit, ale nic ji nenapadlo. Kýchání se u brudně už neozvalo a tak se na hastrmana málem zapomnělo. Uplynulo mnoho vody a veselá Verunka se chystala na svatbu s mládencem, kterého měla upřímně ráda. Na tu slavnost chtěla pozvat i nejlepší kamarádku, co už byla vdaná, a vydala se za ní do Houska. Než si všechno pověděly, blížilo se slunce k západu a Verunka se rozběhla přes les k domovu. Chtěla si zkrátit cestu a tak se dala lesní pěšinou. V lese se už šerilo a Verunka zabloudila. Zaplé-

tala se do maliní a ostružiní, přelézala přes velké balvany. Už se obávala, že se do tmy z lesa nedostane. V tom strachu a úzkosti si vzdychla: „Kdyby tu byl strýček hastrman, jistě by mi pomohl.“ V tom okamžiku ji někdo neviditelný vzal za ruku a opatrně vedl přes potůčky a mokřady kolem močálů a bažin až na kraj lesa. Odtud už zahlédla ludíkovské chaloupky a radostně se rozběhla k domovu. S vděčností vzpomínala na hastrmana, který splnil svůj slib.

(zdroj: O šesti mládencích,
autor: Paroulková Soňa,
vyd. Reg. noviny Boskovice 1999)

KRÁTCE...

PRODEJNA ŽELEZÁŘSTVÍ PROTIVANOV zahájila svůj provoz. Otevřeno je od pondělí do pátku od 7:30 hod. do 16:30 hod., v sobotu pak od 8:00 hod. do 11:00 hod.

NA ÚŘADĚ MĚSTYSE BYL NOVĚ INSTALOVÁN PLATEBNÍ TERMINÁL a veškeré platební transakce zde mohou občané provádět platebními kartami.

NOVÉ DVD HOLÓBKOVE MOZEKE JE NA SVĚTĚ...

Nosič, který byl původně natočen do televizního pořadu „Muzikanti hrajte“ se konečně může dostat ke všem lidem a stát se tak pěkným dárkem či památkou. DVD nosič s názvem „Holóbkova mozeke v obraze“ si můžete zakoupit jak na našich akcích, tak i v protivanovské knihovně. Všichni doufáme, že se vám písničky v našem obrazovém provedení budou líbit a u jejich sledování prožijete krásné chvíle.

S pozdravem a úctou kapelník Jiří Holub a celá Mozeke

PRÁZDNINOVÝ PROVOZ NA ZDRAVOTNÍM STŘEDISKU BUDE TAKTO:

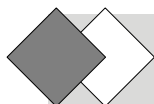
MUDr. Chytil, obvodní lékař bude čerpat řádnou dovolenou **od 19. 7. do 23. 7.**, v ordinaci bude přítomna pouze zdravotní sestra. V měsíci srpnu bude v ordinaci také dovolená, její termín zveřejníme na vývěsce u zdravotního střediska.

Dětský lékař MUDr. Švec bude čerpat řádnou dovolenou v termínech **od 19. 7. do 23. 7.**, dále pak v pátek **30. 7.** a v měsíci srpnu **od 9. 8. do 13. 8.**

MUDr. Bilík – gynekologická ordinace bude mít následující provoz:

ČERVENEC	
8. 7.	9:00–11:30 hod.
14. 7.	15:00–16:30 hod.
21. 7.	15:00–16:30 hod.
22. 7.	9:00–11:30 hod.
28. 7.	15:00–16:30 hod.

SRPEN	
4. 8.	15:00–16:30 hod.
5. 8.	9:00–11:30 hod.
25. 8.	15:00–16:30 hod.
26. 8.	9:00–11:30 hod.

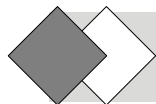
INZERCE

S přítelem sháním **ke koupi chatu, chalupu.**

Tel.: 731 078 958

Hledáme **ke koupi rodinný dům nebo alespoň parcelu k výstavbě.**

Tel.: 605 541 452

FOTOGALERIE

U protivanovského mlýna